02/01/2019

Που βρίσκεται το ιαματικό αγίασμα του Αγίου Σεραφείμ του Σαρώφ

/ Επικαιρότητα

Στις 2 Ιανουαρίου η εκκλησία μας εορτάζει την οσιακή μορφή της ορθοδοξίας του Βορρά τον άγιο Σεραφείμ του Σαρώφ.

Διψώντας να πλησιάσει περισσότερο τον Θεό παρα-κάλεσε να αποσυρθεί σε μια ερημική περιοχή. Έλαβε από τη Μονή την άδεια και επί πέντε χρόνια αφοσιώθηκε στη σιωπή, στην άσκηση, στην έντονη προσευχή. Βαθειά μέσα στο δάσος αγωνιζόταν να ανεβαίνει ημέρα με την ημέρα την κλίμακα που οδηγεί στον Ουρανό. Τότε έκανε και την γνωστή άσκηση, τις «χίλιες νύχτες προσευχής». Ανεβασμένος σε μια μεγάλη πέτρα επί χίλιες νύχτες ξαγρύπνησε προσευχόμενος.

Βαθιά στο δάσος του Σαρώφ βρισκόνταν η πηγή του Αγίου Σεραφείμ του Σαρώφ.

Επειδή χρειαζόνταν μια πηγή με καθαρό νερό στο ερημητήριό του προσευχήθηκε στην Παναγία και εκείνη χτυπώντας με ένα ραβδί στο έδαφος,ξεπήδησε μία πηγή.Η Παναγιά του είπε ότι είναι θαυματουργό το νερό για όσους πλησιάζουν με πίστη και χιλιάδες πιστοί πηγαιναν εκεί για να γίνουν καλά.
Οταν έκλεισε το μοναστήρι οι σοβιετικές αρχές ‘’έχωσαν’’ την πηγή και τη δεκαετία του πενήντα έριξαν τσιμέντο.

Εντούτοις,τη δεκαετία του έξήντα ο Άγιος Σεραφείμ άρχισε να εμφανίζεται στη στρατιωτική ζώνη μεταξύ Σαρώφ και Ντιβέγεβο.Πολλοί στρατιώτες τον είχαν δει και έκαναν αναφορά ότι βλέπουν έναν γέρο με άσπρο ζωστικό και ένα ραβδί στο χέρι.Τον πυροβολούσαν αλλά δεν τον άγγιζαν οι σφαίρες.
Μία νύχτα, τη δεκαετία του εξήντα, ο Άγιος εμφανίστηκε μπροστά στους

στρατιώτες και όπως κάποτε η Παναγία,με ένα ραβδί χτύπησε έναν βράχο και από εκεί ανάβλυσε μια πηγή.
Οι στρατιώτες και οι φύλακες σοκαρίστηκαν τόσο πολύ που όταν άρχισαν να φτάνουν οι πιστοί (τους οποίους είχε ειδοποιήσει ο Άγιος)κανένας δεν τους εμπόδισε να φτάσουν στην πηγή.Αυτό συνέχισε να γίνεται μέχρι τα μέσα της δεκαετίας του’70 όταν αποφάσισαν να κλείσουν την πηγή.Όταν η μπουλντόζα ξεκίνησε τη δουλειά για να χώσει την πηγή,χάλασε.Ο ένας εργάτης αναγκάστηκε να πάει να φέρει ένα ανταλλακτικό.
Εν τω μεταξύ ο άλλος εργάτης που καθόνταν στη μπουλντόζα ανεφερε ότι είδε έναν άντρα με άσπρο ζωστικό να έρχεται από το δάσος προς το μέρος του και να τον φωνάζει με το όνομα του’’Βασίλη,γιατί καταστρέφεις την πηγή μου;-Επειδη τέτοια διαταγή έχω,είπε αυτός εκνευρισμένος-Ο Άγιος του είπε,δεν θα τα καταφέρεις.
Το ανταλλακτικό που έψαχναν δεν βρέθηκε Μετα από τρεις μέρες όμως και ενώ η μπουλντόζα ήταν έτοιμη να ξαναρχίσει δουλειά,έλαβαν ένα επείγον μήνυμα από τη Μόσχα που έλεγε ότι το δάσος ανακυρήσσεται ως εθνικά προστατευόμενο και ίτι δεν βρίσκεται υπό στρατιωτική επιτήρηση.

Ο Βασίλης,που δεν πίστευε,ανέφερε το γεγονός στη μητέρα του και εκείνη τον πήρε στην μοναχή Μαργαρίτα,η οποία ήταν η μόνη αδελφή από την αδελφότητα

του προεπαναστατικού Ντιβέεβο που ζούσε.Εκείνη του έδειξε μια εικόνα του Αγίου Σεραφείμ και αυτός τον αναγνώρισε
Αυτή η πηγή υπάρχει και σήμερα.Χιλιάδες πιστοι πηγαίνουν εκεί καθημερινα για να γινουν καλά αλλά και για να πάρουν ευλογία.

Σε μια ξύλινη πλατφόρμα έχουν φτιαχτει ξύλινες καμπίνες οπου υπάρχει νερό αγιασμένο στο ύψος της πλατφόρμας. Εκεί οι πιστοί βουτάνε μέσα στο νερό τρεις φορές.Ακόμη και αν η θερμοκρασία είναι πολλους βαθμούς κάτω από το 0 οι Ρώσοι δεν διστάζουν να μπουν. Εχουν αναφερθεί πολλά θαύματα στην πηγή του Αγίου Σεραφείμ ακόμη και από ανίατες ασθένειες

Στο δάσος του Σαρώφ με τα πανύψηλα έλατα και πέυκα και την εκπληκτική ομορφιά ,πριν το 1928,μπαίνοντας, συναντούσες στην είσοδο ένα πυργοειδές καμπαναριό και τρεις εκκλησίες-Του Αγίου Σεραφείμ του Σαρώφ,των Αγιων Ζωσιμά και Σαββατίου και του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου.

Ο Τιμοφίεβιτς περιγράφει την ευλάβεια και το δέος με το οποίο προσκύνησε το λείψανο του Αγίου Σεραφείμ του Σαρώφ.Ο ίδιος περιγράφει ότι η πέτρα πάνω στην οποία προσευχήθηκε για χίλιες μέρες και νύχτες είχε αρχίσει να μικραίνει επειδή οι χριστιανοί την έκοβαν για ευλογία.
Ο ηγούμενος του Σαρώφ έδωσε εντολή να την κόψουν σε κομματάκια και να τη δώσουν σε διάφορα μοναστήρια του Σαρώφ και του Ντιβέεβο.
Το 1927 οι μπολσεβίκοι έκλεισαν το μοναστήρι και έκοψαν τα δέντρα του δάσους.Εν τούτοις με τον καιρό ανανεώθηκε και ξαναμεγάλωσαν τα δέντρα.Άργότερα το δάσος χρησιμοποιήθηκε ως στρατόπεδο συγκέντωσης για πιστούς χριστιανους και κρατουμένους του ποινικού δικαίου.Τους ανάγκαζαν να κόβουν την παρθένα ξυλεία..
Οι αρχές του στρατοπέδου συχνά υπέφεραν από κατάθλιψη,διανοητικές ασθένειες,ενώ συχνά αυτοκτονούσαν.
Οι αρχές αναγκάστηκαν να κλείσουν το στρατόπεδο.Μετά από κάποια χρόνια λειτούργησε ως οικοτροφείο για τα παιδιά των φυλακισμένων.Τα παιδιά ανέφεραν ότι έβλεπαν συχνά ένα γέρο με άσπρο ζωστικο και μαύρο μικρό μανδύα.Όταν λοιπόν το 1793 συμπλήρωσε τα 34 χρόνια της ζωής του και χειροτονήθηκε ιερέας, στις 2 Σεπτεμβρίου του 1793, αποσύρθηκε μονίμως στην έρημο, διπλασιάζοντας τούς πνευματικούς του αγώνες και οδηγούμενος με την νηστεία, την εγκράτεια, την απομόνωση και προπαντός την προσευχή στην κορυφή της πνευματικής τελειώσεως.Μεταξύ του κελλιού του και της Μονής βρίσκεται μία τεράστια πέτρα. Κατά το παράδειγμα των στυλιτών ο Άγιος προσεύχεται γονατιστός επί της πέτρας για χίλιες ημέρες και χίλιες νύχτες.

Ένα ξύλινο εκκλησάκι έχει φτιαχτει εκεί ενώ η αίσθηση που έχεις σ’αυτό το

υπέροχο δάσος είναι ότι από σε στιγμή σε στιγμή μπορεί να φανεί ο Αγιος Σεραφείμ με το ραβδάκι του.